

Israelsmission på TORVET

Kai Kjær-Hansen

I strålende solskin blev Israelsmissionens årsmøde afholdt på TORVET i Aarhus lørdag den 24. marts. Den nye bygning, som var blevet åbnet to uger tidligere, danner ramme for det nye netværksfællesskab mellem Menighedsfakultetet, Ethiopmissionen og Israelsmissionen.

Ved Israelsmissionens årsmøde deltog omkring 100 personer. Her nogle i foyeren ved hullet mellem bygningen Menighedsfakultetet og bygningen TORVET.

"Torvet" var da også et gennemgående tema ved årsmødet.

Et hul i muren

Lektor ved MF, Morten Hørning Jensen, lagde for, og med reference til, at der er lavet et hul mellem bygningen Menighedsfakultet og bygningen TORVET, sagde han bl.a.:

"Hvad fik vi ud af at blande teologi og mission? Et hul i muren! Teologi og mission er nemlig højeksplosivt – og når det eksploderer bedst, så sender det os af sted i to retninger: Ud i mødet med andre mennesker og kulturer og ned i Skriften for at opdage nye sider, vi havde overset.

Så: Uden mission, uden mødet med andre mennesker, bliver teologien buret inde i sig selv uden udsyn. Den bliver blind, og vi risikerer at standse den eksplosive bevægelse, der begyndte i Apostlenes Gerninger – der både sprænger hul i muren mellem

mennesker og konstant tvinger os til at genlæse Skriften for vejledning."

På torvet i Filippi og Athen

Generalsekretær Bodil F. Skjøtt førte os til Filippi i Makedonien – til det, der skete på og omkring torvet på Paulus' tid – hvor han som Jesus-troende jøde forkyndte evangeliet på en sådan måde, at det både skabte tro på Jesus hos den gudfrygtige Lydia og hendes hus og hos den velsagtens mindre fromme fangevogter og hans hus.

Og sognepræst Erik Ladegaard, Holstebro, fortsatte ad samme bane, da han ved festsæftenen prædikede om Jesus og opstandelsen, sådan som Paulus gjorde det på torvet i Athen for datidens filosoffer. Erik Ladegaard sagde bl.a.:

"Op imod dem, der siger at når

vi er, er døden ikke, og når døden er, er vi ikke, siger vi, at døden kun er en overgang til evigt liv hos Gud, at livet her er som frøet og det evige liv som blomsten i fuldt flor.

Sådan skal vi også findes i alle byer, på alle torve – i Athen, i Aarhus, i Jerusalem og i Tel Aviv – midt på alle veje. Tiden er moden til ordet om Jesus og opstandelsen. Ordet der kalder kors og opstandelsestro og Kristustro frem i os."

Når én synder omvender sig

Gennem en række indslag blev der givet glimt af, hvordan israelsmission drives jorden rundt, og biskop Steen Skovsgaard, Lolland-Falster stift, som fører tilsyn med Israelsmissionens to præster i Israel, bragte også en hilsen. Og kvalitetssang og kvalitetsminikoncert ved Martin Lysholm Hornstrup og Thomas Berg-Juhl.

Gennem årsberetningen blev der givet en påmindelse om, at vi ikke skal lade os styre af, om resultatet af vort arbejde forekommer magert. For som det blev sagt mere end én gang: "Guds engle glæder sig, når én – én – synder omvender sig og bliver døbt, jøde såvel som ikke-jøde."

Familien Liepelt i 1949 – mens det endnu var uvist, hvor de skulle være missionærer for Israelsmissionen.

Gribende vidnesbyrd

Årsmødet havde to udenlandske talere, nemlig Frithjof Liepelt fra Norge, og Richard Harvey fra England. Begge gjorde deres til, at årsmødet ikke blot blev interessant, men udfordrende og bevægende.

I 1949 blev Karlheinz og Else Marie Liepelt antaget til tjeneste af Israelsmissionen. Planen var, at de skulle gøre tjeneste i Uruguay. Det blev ikke til noget. Men i 1952 rejste de til Algeriet sammen med deres tre børn. Fra 1964 til 1974 virkede de i Nice i Frankrig. 25 år blev det til i Israelsmissionens tjeneste.

Frithjof Liepelt – har siden begyndelsen af 1960'erne boet i Norge.

Sønnen Frithjof Liepelt fortalte bevægende om sine forældres liv i Tyskland efter Hitlers magtovertagelse i 1933 og familiens flugt i februar 1945 – som førte dem til Danmark, hvor deres mor var født. Og om forældrenes mission blandt jøder i det uroplagede Algeriet. Og om Guds ledelse. Som han sagde:

"Hjemme talte vi dengang, og i dag, om tilfældigheder – i betydningen Guds ledelse... Jesus har jo lovet at være med os, ja, alle slags dage. Derfor er tilfældigheder/tilfældigvis ensbetydende med Guds ledelse.

Richard Harvey, messiansk jøde fra England, havde travle dage i Danmark forud for årsmødet, idet han mødte studenterne på Menighedsfakultet om torsdagen, talte til eleverne på Børkop Bibelskole om fredagen og også var sammen med Israelsmissionens Unge fredag aften.

Han er en af de mest kyndige kendere af messiansk jødedom på verdensplan, men forstår at kommunikere på en sådan måde, at alle interesserede kan forstå det. Men han er ikke kun akademiker. Han er også evangelist, der brænder for at hans folk må høre evangeliet om Jesus. Gribende fortalte han ved festsæftenen om sin egen omvendelse.

Læs mere om disse personer og deres vidnesbyrd på www.israel.dk

kk-h

Richard Harvey, Jews for Jesus, fortalte om forskellige former for messiansk jødedom – de fleste sunde, selv om der også findes afarter.

Erik Ladegaard

Morten Hørning Jensen

Biskop Steen Skovsgaard

UDDRAG

Arsberetningen 2011-12

Samarbejdspartnere i Israel

Blandt Israelsmissionens samarbejdspartnere i Israel er blandt andet

- Caspari Center i Jerusalem
- Immanuelkirken i Jaffo
- Ebenezer-hjemmet i Haifa
- Bible Land Team – områdets bibelselskaber
- Forsoningsarbejdet Musalaha

Forsoning

Gennem Dansk Missionsråds Udviklingsfond (DMR-U) har vi de senere år været med til at formidle flere millioner kroner til Musalahas arbejde. Forsoning gælder på det vertikale plan mellem Gud og mennesker, men også på det horisontale plan mellem mennesker indbyrdes, også mellem palæstinensiske kristne og messianske jøder.

I begge lejre er der troende, der holder sig på distance af forsoningsarbejdet, hvis de ikke ligefrem mistænkeliggør dem af deres egne, som arbejder for forsoningens sag, et forhold vi som Israelsmission beklager.

Israelsmissionen og Israelsmissionens Unge

Som formand for Israelsmissionen glæder jeg mig meget over det gode forhold, der består mellem Israelsmissionens Unge og Israelsmissionen, som jo formelt er to selvstændige organisationer. Jeg betragter ikke dette gode forhold som en selvfølge. Man kan finde adskillige eksempler på, at unge og ældre i én og samme bevægelse bevæger sig i hver sin retning og væk fra hinanden. Indtil nu har vi trukket på samme hammel. Det er et godt gammelt udtryk for "samarbejde". Må det fortsætte, og må begge parter fortsætte med at udfordre hinanden til gavn for vores fælles sag.

Tak til landsstyremedlem

Bent Jakobsen genopstillede ikke til landsstyret, som han har været medlem siden 2008. Han har ikke blot med entusiasme og engagement taget del i drøftelserne i landsstyret. Sin faglige kompetence som ledelseskonsulent har han stillet til rådighed i mange sammenhænge i Israelsmissionen, hvilket vi kommer til at savne.

Nuvel, farvel og tak for indsatsen i landsstyret er heldigvis ikke det samme som "tak og farvel", idet Bent Jakobsen fortsat stiller sig til rådighed som konsulent for ad-hoc-opgaver i Israelsmissionens sammenhæng.

Israelsmission – altid og overalt

Første del af årsmødeberetningen aflagt ved årsmødet 2012 – i uddrag

Kai Kjær-Hansen, Israelsmissionens formand

Årsmødets tema: Israelsmission – altid og overalt

Årsmødets tema "Israelsmission – altid og overalt" lægger ikke op til en beskrivelse af Den Danske Israelsmissions arbejde fra 1885, hvor missionen blev stiftet, og til i dag. Vi prætenderer ikke at have været "overalt". Hvis vi gjorde det, ville det være missionshistorisk galimatias af format. Temaet udtrykker heller ikke et ønske om, at vi skal arbejde "overalt" i fremtiden. Det ville være en misforstået "vision" om danskeres – og vores – betydning i Guds frelsesplan på linje med den galimatias, det er at påstå, at navnet Danmark skulle udtrykke, at Danmark er af Dans stamme, en af Israels tolv stammer.

Intet missionselskab, der retter sig til Israels folk, hvor stort det end er, kan være "overalt". Temaet udtrykker et håb om, at evangeliet om jøden Jesus i dag må lyde til jøder "altid" og "overalt", hvor de befinder sig. Temaet bliver dermed et kald til fortsat jødemission og til fortsat, ja, yderligere samarbejde mellem personer og organisationer på verdensplan, som beder og arbejder for Israels folks frelse.

Konference om jødemission på High Leigh i sommeren 2011

Temaet er lånt fra den konference om jødemission, som Lausanne-rådet for jødemission (LCJE) lod afholde på konferencetret High Leigh nord for London i august 2011. Af de omkring 180 deltagere var ti fra Den Danske Israelsmission og Israelsmissionens Unge. Disse ti udgjorde den fjerde største gruppe fra et enkelt selskab, som deltog i konferencen.

Årsmøde på TORVET.

Det skulle være unødvendigt at sige, at det at være den fjerdestørste gruppe ved en verdenskonference om jødemission ikke betyder, at vi regner os selv blandt de fire vigtigste jødemissionselskaber i verden! Langtfra! Om nogen skulle placere os blandt de fire mindst vigtige missionselskaber, som i en global sammenhæng arbejder for Israels folks frelse, vil jeg ikke bruge meget krudt på at modbevise det. At vi som dansk Israelsmission stiller op ved High Leigh konferencen som den fjerdestørste gruppe, er først og fremmest udtryk for, at vi anerkender, at vi er de små, og at vi som de små har brug for et større fællesskab at identificere os med

Udtalelsen fra High Leigh I udtalelsen fra High Leigh fordømmes antisemitisme og fordomme om staten Israel. Der kaldes til forsoning mellem jøder og arabere. Opfordringen til at

Udstilling ved årsmødet.

bede om Guds barmhjertighed for alle lidende og forfulgte, "også dem i den arabiske verden" lyder klart. Med overskriften "Til alle som er optaget af jødemission" lyder det afsluttende i udtalelsen:

"Vi er bedrøvede over den uvilje, som findes blandt nogle kristne til at dele evangeliet med jøder, eftersom 'det er Guds kraft til

og der er kommet til tro og er blevet døbt. Når jeg går gennem historien, forekommer det mig, at vore udsendinge har været sobre, når de talte om "resultater", og ikke pyntet på tallene. Flere af dem har også været langsomme døbere i forhold til nogle repræsentanter fra nogle andre missioner. Det vil jeg ikke kritisere, men tværtimod rose vore udsendinge for.

Nogle vil givetvis tale om magre resultater. Alligevel bliver vi ved. Det havde overrabbiner Marcus Melchior en munter replik til i 1955.

Påstande: Israelsmissionen kommer ingen vegne med deres mission – og alligevel bliver de ved!

I sin erindringsbog *Levet og oplevet* omtaler Marcus Melchior bl.a. det gode forhold, der består mellem synagogen og domkirken i København. Bogen er skrevet i 1955 – ti år efter befrielsen. Han skriver bl.a.: "Det er i min 'regeringstid' blevet helt selvfølgeligt, at kristne og jøder 'kommer hos hinanden' til konfessioners store højtideligheder." Herefter fortsætter Marcus Melchior:

"Lidt sværere har det ligget til med Israelsmissionen, der jo – set med jødiske øjne – er og bliver noget meget mærkeligt noget. På den anden side kan vi, som jøder, ikke foreskrive kristne mennesker, hvordan de skal opfatte kristne ideer og læresætninger.

Det er vores opfattelse, at Israelsmissionen er baseret på en misforståelse af, hvem der skal være objekt for kristen mission. Men vi har intet rimeligt krav på, at kristne skal være enige med os i vor opfattelse.

Helt afgørende er det,

Henry Rasmussen og Marcus Melchior i samtale.

hvad slags mennesker der er Israelsmissionens ledere. Vi har positiv viden om, at mennesker just fra denne mission var meget tapre og meget hjælpsomme over for jøder i oktober 1943, og det, skønt det dengang aldeles ikke drejede sig om at redde, eller kapre, jødiske sjæle, men kun om en rent fysisk redning. Til overflod er formanden for den københavnske Israelsmission, pastor Henry Rasmussen, en helt igennem humant tænkende, fordragelig og hyggelig mand, med hvem det er let at være i venskab. Hvor må man i virkeligheden beundre den ufortrødenhed, han og hans medarbejdere lægger for dagen. De véd, at chancen for, at de skal komme nogen vegne med deres mission, er så lille, at man end ikke i et mikroskop kan få øje på den. Og alligevel bliver de ved! Det, synes jeg, må man tage hatten af for."

Vi letter også på hatten

Tak til Marcus Melchior for opmuntringen! Vi letter – lidt forskinket – også på hatten for den humørfyldte måde at give Israelsmissionens arbejde karakter på. Overordnet har overrabbineren jo ret, når det gælder antal. Det har aldrig

været særlig stort. Og jeg har ingen problemer med at sige, at hvis man som kristen kun vil være med i mission, hvor der er massiv fremgang, så skal man vælge Israelsmissionen fra og vælge andre folkeslag at forkynde evangeliet for.

Og når vi nu er ved at lette på hatten, så har vi lige gjort det i februar-nummeret af Israelsmissionens Avis, fordi *Jødisk Orientering* i december 2011 og januar 2012 bragte artikler om messianske jøder, ikke mindst interviewet med den messianske jøde Sofia Kuperman, et interview, som har vidnesbyrdets karakter. Overrabbiner Bent Lexner udtrykker, at han har svært ved at forstå, at Jesus kan forenes med jødedommen af i dag, men anerkender, at som kristne konverterer til jødedommen, er der også jøder, som konverterer til kristendommen. Interessant er det imidlertid, at mens Marcus Melchior i 1955 – ganske vist sagt om Den Danske Israelsmission – påpegede, at vi ikke kom nogen vegne med vores mission, hævdes det nu i *Jødisk Orientering*, at der på verdensplan i dag findes ca. én million messianske jøder.

Tal kan bruges til mange ting. Jødiske antimissionæ-

rer angiver undertiden overdrevne store tal for messianske jøder for at påpege faren fra kristne missionærer. At der i dag skulle være én million messianske jøder i verden ville betyde, at omkring hver fjortende jøde tror på Jesus som Messias. Det er for godt til at være sandt! Så på dette punkt letter vi ikke på hatten. Og det gør vi heller ikke, når missionselskaber eller ledere for den messianske bevægelse overdrevent antallet, enten for at legitimere deres egen succes eller for at samle penge ind til deres arbejde, eller hvad grunden end kan være.

Vi bliver ved

Så vi bliver ved. At dele evangeliet med det jødiske folk betragter vi både som forpligtelse og privilegium. I taknemlighed over alt det, vi som kristne har fået gennem det jødiske folk, er vi forpligtede på at dele det med det jødiske folk. Hvad "det" er på kortform? "Det" – han hedder Jesus.

Vi vil ikke lade os styre af tal. Når der – som Skriften siger det – bliver glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig, burde vi skamme os, dersom vi ikke kan glæde os sammen med dem.

Og når Marcus Melchior hævdede, at han "end ikke i et mikroskop" kunne få øje på, at jøder, der havde været i forbindelse med Den Danske Israelsmission kom til tro og blev døbt, vil jeg kort fortælle historien om Paul Fabisch. Historien om ham blev fortalt i Israelsmissionens blad i slutningen af 1930'erne og begyndelsen af 1940'erne og kunne dér læses uden mikroskop.

Fortsættes i højre spalte

BERETNING

om Aage og Aage

Fortællingen om Aage og Aage

Vi skal tilbage til midten af 1930'erne. En del tyske jøder kommer til Danmark enten legalt eller illegalt i et håb om, at de kan bruge Danmark som mellemstation før emigration til andre dele af verden. Blandt disse var en tysk jøde, maleren og tegneren Paul Fabisch. Jeg springer en del mellemregninger over vedrørende hans vanskeligheder i Danmark. Han får kontakt med Israelsmissionens mangeårige medarbejder Aage Esbo og dennes kone Katrine. Fabisch bor i deres hjem, og de er som forældre for ham. Han deltagere sammen med andre ligestillede på Israelsmissionens lejr på feriekolonien Glænø ved Havnsø. Endelig fik han emigrationstilladelse til Argentina og rejste til Buenos Aires med opfordring til at søge kontakt med Den Danske Kirke dér. Og det gjorde han.

Den 10. april 1938 blev Fabisch døbt i Den Danske Kirke i Buenos Aires. Til Katrine og Aage Esbo, som han betegner som "forældre", skriver han bevægende:

Kære forældre!

Det er Palmesøndag i dag. Dagen, jeg aldrig vil glemme. Jeg har oplevet den nåde at blive døbt og er blevet et Guds barn. Mit dåbsnavn er Aage, og det er pastor Krebs ved den danske kirke, der udførte den hellige handling. Præsten omtalte Israelsmissionen i Danmark for menigheden og sagde meget smukt, at samfundet her høstede, hvad du havde sået. Præsten har gjort forberedelsen således, at den for min erindring altid vil være en højtid. Men du kan tro, at mine tanker i dag i kærlighed er hos jer. I som har givet mig forældres kærlighed. Efter dåben var der en festlighed sammen med fadderne hos præsten.

Tusind hilsener i kærlighed fra jeres store dreng.

Paul Aage.

Nogle sår, andre høster

Den danske præst, Axel G. Krebs, skrev senere fra Buenos Aires til Aage Esbo:

"Her samles jo adskillige af de unge jøder, som en overgang har opholdt sig i Danmark, og derfor kommer vi til at høste, hvad der er sået derhjemme. Således var det tilfældet med Paul. Han er nu en af menighedens trofaste støtter, altid villig til at give en hånd med, både hvor det drejer sig om det timelige, og hvor det gælder det åndelige.

Det er også ham, der mere end noget andet menneske blev redskabet til, at en ung jøde E.E.P. blev døbt." Denne E.E.P. var en ung argentinsk jøde.

En anden jøde fortæller i et brev, at der er 16 unge jøder, der alle har været i Danmark, og som holder trofast sammen med Paul Fabisch som deres klubs præsident. Katrine og Aage Esbo betragter de som "ærespræsidenter", hvorefter det siges til Esbo: "Med Fabisch's hjælp vil vi forsøge at fortsætte Deres gerning her i Argentina, og her er opgaver nok.

Den sæd, De har sået i Danmark, er vokset op her i Argentina, og vi har flere gange høstet frugten heraf." Hermed menes dåb, hvoraf mindst én, der har været i Danmark, nævnes ved navn i kilderne.

En, to, flere. Der er ringvirkninger, vi ofte ikke kender til. Nogle sår, andre høster.

AAGE ESBO
BLANDT
DANMARKS
JØDER

O. LOHRES FORLÅG EPTF.

Aage Esbos bog hvori han fortæller om Paul Aage Fabisch.

Økonomi og regnskab 2011

Israelsmissionen er kommet godt ud af regnskabsåret 2011. Budgettet for 2011 var på ca. 3.279.000 kroner. Heraf var der budgetteret med 1.730.000 kroner som gaver. Årsresultatet blev et overskud på ca. 38.000 kroner, hvilket vi glæder os over.

Hvordan kan man komme ud med et overskud – ganske vist lille – når gaverne ikke udgør mere end godt og vel halvdelen af indtægterne? Det hænger sammen med, at i gaverne er ikke medregnet indtægter fra testamentariske gaver og diverse offentlige tilskud.

Det har således været muligt for os at komme ud af året med et ganske lille overskud alene fordi vi har haft hensatte midler, som vi har brugt af – i alt 315.000 kr. Ellers var vi kommet ud af regnskabsåret med et stort underskud.

Hvad angår finansieringen af bygningen af TORVET valgte vi ikke at lave en speciel indsamling hertil. De indsamlede gaver er blevet anvendt udelukkende til

vores missionsprojekter. Dog er der kommet øremærkede gaver til TORVET på i alt 326.000 kroner, hvilket vi er meget taknemlige for. Det resterende beløb til TORVET har vi kunne hente fra vores arvekonto.

Budgettet for 2012 er på 3.527.000 kroner. Heraf skal der indsamles 1.715.000 kroner i gaver.

Budgettet for 2011 blev forøget med hele 700.000 kroner i forhold til budgettet for året 2010. Dette niveau fastholdes stort set i 2012. Det er en stor forøgelse for en lille organisation, og det sker i tillid til, at vi kan fastholde vores gaveindtægter. Det øgede beløb går til at

støtte projekter blandt vores samarbejdspartnere, fx løn til studentersekretær og løn til sekretærhjælp ved Immanuelkirken. Det er projekter, vi har bundet os for i tre år, og som vi tør binde an med på grund af de finansielle indtægter, vi har haft. Havde vi alene været henvist til gaver, ville sådanne projekter ikke være mulige.

Der er således behov for fortsat at arbejde med aktiviteterne i forbindelse med indsamling for at kunne følge med udviklingen og ønsket om at øge arbejdet.

Derfor: tak for støtten i 2011 og på forhånd tak for fortsat støtte i 2012.

Det fulde årsregnskab kan af interesserede rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat. Det ligger også på Israelsmissionens hjemmeside (www.israel.dk).

